

ad. z. 3 Medfør af Lov af 29de December 1850 § 2 tilkommer der de bekvarterede Kjøbstæder:

a.	det fulde Beløb af den Godtgjørelse, der er fastsat i Forordningen af 15de Novbr. 1816 §§ 5 og 10 samt Cancelli-Placat af 4de Decbr. 1818 for de der omhandlede Præstationer, hvilken Godtgjørelse ansattes til	42,304 Rbd. 64 ß.
b.	Salsbelen af det Beløb, hvormed den virkelige Udgift til bemeldte Præstationer overstiger førstnævnte Godtgjørelse, beregnet til	23,498 — 88 =
c.	fuldstændig Godtgjørelse for de øvrige Gjenstande og Fornødenheder, som Garnisonsbysterne i Medfør af Fbdng. af 15de Nov. 1816 have at levere det vedkommende Militair, og for hvilke der ikke ved dette Lovbud var tillagt dem nogen Erstatning, hvilken Godtgjørelse beregnes til	18,399 — 80 =

Godtgjørelsens Totalbeløb vil altsaa udgjøre 84,203 Rbd. 40 ß.

Herfra bliver i Henhold til Lov af 29de Decbr. 1850 § 5 at

brage Renter af Indqvarteringsfondens Capital 13,639 — 41 =

Finantskassens Udgift vil saaledes andrage 70,563 Rbd. 95 ß.

Iøvrigt er nærværende Conto, ligesom i Finantsloven for 1859—60, deelt i 2 Positioner, af hvilke den ene tjener til Dækning af Udgifter hidrørende fra det løbende Finantsaar, den anden til Dækning af Udgifter fra forudgaaende Aar.

Til nærmere Oplysning om Beregningen af de her omhandlede Udgifter vedlægges de fra Communalbestyrrelserne modtagne Overslag med Bilag, en indhentet Betænkning fra Krigsministeriet samt endelig den af Indenrigsministeriet affattede Opgjørelse med Bilag, hvori indeholdes de specielle Bemærkninger og yderligere Forklaringer, hvortil man ved hine Overslags Gjenemshyn har fundet Anledning, saavel som en summarisk Opgjørelse af Godtgjørelsernes Beløb for hver enkelt Kjøbstad, saaledes som denne ifølge de gjorte Udsættelser er bleven ansat. Ved Beregningen af de forskjelliges Garnisoners Styrke ere de fra Krigsministeriet herom modtagne Opgivelser fulgte, men det er iøvrigt en Selvsølge, at forsaavidt der i Aarets Løb skeer nogen Afgang eller Tilgang i den for de forskjelliges Afdelinger saaledes anførte Styrke, dette da maa medføre en tilsvarende Formindskelse eller Forhøjelse af den beregnede Godtgjørelse, og at dennes Beløb saaledes ikke i saa Henseende kan betragtes som nogen bindende Norm.

For det indqvarterede Mandstab anvises nu i Reglen Qvarterer med Tomandsfenge, og ifølge de gjældende Bestemmelser kan der heller ikke antages at paahvile Garnisonsbysterne nogen Forpligtelse til at præstere Qvarterer med Eenmandsfenge. Imidlertid har Krigsministeriet, efterat Samme, paa Grund af de forandrede Forhold og navnlig Indførelsen af den almindelige Vernepligt, siden Slutningen af den sidste Krig efterhaanden har foranstaltet Eenmandsfenge anskaffede i Militairetatens Caserner, gjentagende og indstændigt opfordret Indenrigsministeriet til for Garnisonsbysterne Vedkommende at afflasse den ommeldte Belægningsmaade, som ikke passende til de nuværende Forhold, og derhos forkastelig saavel af sædelige som af sanitaire Hensyn. Ihvorel der nu neppe med Føie vil kunne stilles de samme Fordringer til de af Communerne leverede Naturalqvarterer som til Qvartererne i de af Staten indrettede Caserner, har Indenrigsministeriet dog maattet ansee den af Krigsministeriet saaledes attraaede Foranstaltning for at være et saa billigt Forlangende, at samme bør imødekomes. At overføre den hele herved bevirkede Udgiftsforøgelse paa Finantserne — saafremt dertil iøvrigt maatte findes tilstrækkelig Anledning — vil imidlertid afstedkomme den væsentlige Ulempe,